Nasjonal Samlings mål er:
Nasjonal enhet uten klassemotsetninger og partier, et solidarisk norsk folkesamfunn hvilt opp organisk på virkelivets grunn. MED STERKT OG STABILT STYRE, ET FAGLIG FOLKESTYRE.

Fritt Folk

Riksorgan for Nasjonal Samling.

Nr. 41. | Abonnementspris Kr 2.75 pr mnd. Kr 8.00 pr kv Kr. 32.00 pr. år. | Oslo, fredag 18. februar 1944. | Løssalg 30 øre, Lørdager 25 øre. | 9. årg.

104457

Malermester
ARNE VOLEN
MOLLERGATA 17
TELEFON 33553

De norske styrker i Jøssingfjord brente etter å ta kampen opp mot de engelske pirater.

Tross uttrykkelig ordre skjøt de i raseri med sine håndvåpen mot „Cossack"

Nordmennene forsøkte forgjeves å tvinge „Cossack" på grunn etter udåden

Sjefen for den norske flåtestyrke, major FINSON, forteller Fritt Folk om englendernes bestialske framferd og de norske gutters reaksjon.

Vi nordmenn kan i dag sjøl [illegible] det ikke. Hadde vært bedre om vi den gangen hadde gjort det som vi etter inngåtte avtaler hadde plikt til å gjøre. Forsvare oss mot nøytralitetskrenkelsen med de midler som var for hånden. De to små norske krigsfartøyer som overvar udåden, vilde selvsagt bukket under for den håpløse overmakt. Men så hadde vi da gjort vår plikt og vår ære vilde vært stor for all verden, blitt fastslått på et vis som aldri hadde kunnet bortforklares, hvem som forte krigen om på norsk territorium.

Overstående stod å lese på redaksjonen i Fritt Folk i går. Bekreftelsen på riktigheten av våre betraktninger fikk vi gjennom en samtale Fritt Folk i går — på fireårsdagen for skjønsendåden i Jøssingfjord — hadde med major Finn Finson, sjefen for de norske torpedobåter som den gang forsøkte å hindre den britiske nøytralitetskrenkelse. Vår raserisl slert blant sørlige nordmenn den gang, vil reaksjonen sikkert ikke bli mindre spontan nå når man — skrift vi vel for første gang — får høre de nærmere enkeltheter omkring «Cossacks» og englendernes bestialske oppførsel, sett fra aller nærmeste norske hold.

„Cossack"s sjef innrømmet at han hadde ordre om å angripe „Altmark"

Da de norske torpedobåters sjef „viste tenner", bøyde briten seg i første omgang.

— Hadde De instrykk av at engelskmennene helt fra først av hadde til hensikt å angripe «Altmark»? spør vi major Finson innledningsvis.

— Uten tvil. Under episodens første periode, — som publikum i almindelighet ikke kjenner til, — gav sjefen på «Cossack» meg beskjed om at han hadde ordre om å angripe Altmark. Jeg protesterte kraftig, og vinte ham samtlige mine torpedorør med skuddklare torpedoer. For dette argument bøyde han seg i første omgang og sluttet til have igjen. Men den egentlige «Altmark»-affære, som skjedde inne i den lukkede Jøssingfjorden om kveden, lar vel ingen tvil tilbake om englendernes hensikt.

Major Finson hadde sin plan fullstendig parat.

Men like før han skulde gå til aksjon kom det klar beskjed om at det ikke skulde brukes makt.

— Forelå det noen ordre fra den norske regjering om at dere skulde bruke makt mot eventuelle angripere?

— Ifølge generell ordre skulde vi ikke innlate oss i kamp mot overlegne krigførende enheter. No skal man for øvrig kaste klar over at «Cossack» i det øyeblikk den gikk inn i Jøssingfjorden, ikke hadde gjort noe som berettiget oss til å gripe inn. Den hadde bare å oppholde seg ubevæpnet tremilsgrensen, og det var først i det øyeblikk den gikk til angrep på «Altmark» at vi hadde rett og plikt til å gripe inn. Jeg hadde da også gjort opp en fullstendig plan for hvordan jeg vilde gripe saken an. Men like før vi skulde gå til aksjon kom det gjennom mine overordnede en klar beskjed om at vi ikke skulde bruke makt. Forøvrig kan man si at vi hadde dobbelt ordre — for de engelske styrker var oss jo [illegible]

Overmakten var hundredobbelt.

Men likevel var hensikten å bøde «Altmark» og ta kampen opp mot engelskmennene.

— De og Deres mannskaper var ifølge ordren om ikke å skyte kom — klar over at dere ikke hadde større sjanser i en eventuell kamp?

— Det var helt klart. Overmakten var hundredobbelt. Ikke [illegible] som vi ble [illegible] kunde vi heller ikke få brukt våre torpedorør, de vilde forte [illegible] oss i [illegible]. Men vår plan var klar — nemlig å bestige «Altmark» og ta kampen opp med engelskmennene. Også dette var jo uskåret fra da den klare, kategoriske ordren kom fra mine overordnede.

Trass i ordre ble det fra torpedobåten skutt med geværer og andre håndvåpen mot „Cossack"

Mislykket forsøk på å få overfallsmannen til å renne på land

Torpedobåtsjefen og guttene hans hoppet på dekket av raseri.

Men både mannskapene og jeg selv hadde gjort opp vårt logiske mellomværende. Og da ordren kom om ikke å skyte var stemningen slik at alle mine gutter, og ikke minst jeg selv hoppet på dekket av raseri. Bundet som vi var på hender og fatter var vår [illegible] i høyeste grad krenket.

Den ting er det trass ordrene ble skutt med geværer og andre håndvåpen fra torpedobåten mot Cossack, får skrives på denne raseriets konto.

Jeg er for øvrig stolt over at vi trass alt prøvde å gjøre passiv motstand. Min plan var nemlig å tvinge «Cossack» til å gå på land når han skulde ut igjen. Vi la torpedobåten min tvers over råken, og mannskapet ble sendt over på en annen båt, mens jeg selv var alene igjen. Jeg håpet derved å kunne tvinge ham til å renne på land. Men det vilde seg desavouere at «Cossack» var for stor. Den fridte både båten min og hen til side hvakk propellen min og alt sammen. Så det lykkes desavouere ikke.

(Forts. siste side.)

Når et sprengstoff-lastet skip blir torpedert, blir det så godt som intet igjen av det.

Den engelske påstand om at „Irma" og „Henry" var lastet med sprengstoff gjendrives fra tysk hold.

Berlin, 17. februar.

(NTB). Tre dager etter angrepet mot «Irma» og «Henry», sendte fleuet ut en meddelelse fra det britiske admiralitet hvor det het at fartøyene hadde sprengstoff ombord. På offisielt tysk hold står man kategorisk fast på admiralitetets kommuniké er et falskneri. I sitt stil, som etter gammelt engelsk mønster forsøker å skyve skylden for det grønne mord på nordmenn over på andre

Det er almindelig kjent at passasjerskip i en krigsbue har trafikert langs norskekysten. Ifølge sitt utseende og sin fart kan disse fartøyer umulig [illegible] med vanlige lastbåter. Det er en ugjen[illegible] kjendsgjerning at de nor ke farlygruter ikke står under militær beskyttelse eller går i konvoi. Blom alle fartøyer i alvid norsk tjeneste fører de det norske flagg som er malt i skarpe farger både på babord og styrbord side, og som således er synlig på lang avstand.

Da angrepet skjedde i mørkningen på bare en avstand av om lag 200 meter var endover forvekslingen umulig. Da «Irma» begynte å synke ble det på nytt holdt åpnet en heftig mitraljøseild mot skipet, og trass i det at man ombord i motortorpedobåten umulig kan ha omgått å legge merke til passasjerene som sprang fram og tilbake

(Forts siste side.)

Kristenhetens mest berømte kloster Monte Cassino

som den nye verdens barbarer har bombet i grus.

Uerstattelige kulturverdier for vår sivilisasjon gikk her til grunne.

Monte Cassino med klosteret av samme navn.

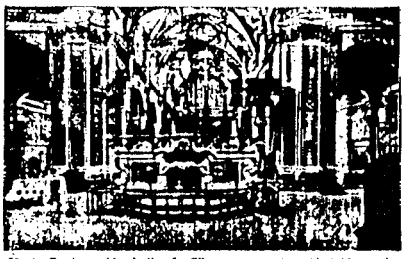

Monte Cassinos vidunderlige beafikk som var uten sidestykke i vår kulturhistorie.

Vi har vanskelig i protestantiske land for å forstå hva det vil si for den katolske kristenhet at klosteret Monte Cassino er bombet sønder og sammen.

Første gang det berømte kloster kom i forgrunnen av krigsoperasjonene var den 15 januar, da det ble beskutt av de alliertes artillen og tilfeldig brøndelig skadet.

Klosteret ble grunnlagt av den hellige Benedikt i det 6. århundre. Med sin praktfulle utsmykkede basilika som det ikke finnes maken til i hele verden, hørte dette klosteret til de mest berømte katolske relikvieforstedder. Klosteret kunstskatter var som kjent i en tid bredt i sikkerhet av de tyske tropper og overført til Den hellige stol i Roma.

En mester-«militær strategi!

Stockholm, 17. februar.

(NTB) Som påskudd for flyangrepet mot Monte Cassino understreket president Roosevelt på pressekonferansen i går at det viste seg å være nødvendig for å «unngå unødige ofre blant de amerikanske troppene»

„Kulturens bevarere" kvalifiserer seg:

Skjenselsdåden ved Monte Cassino i kjensgjerningenes grelle lys.

Ikke en tysk soldat eller noe forsvarsanlegg fantes innenfor hele klosterets område.

Bomberegnet rammet bare klosteret de gjenværende munker, samt de sivile italienske flyktninger som hadde søkt beskyttelse der.

Generalfeldmarschall Kesselring avgir en kategorisk redegjørelse, bilagt med dokumentariske erklæringer fra bl. a. klosterets abbed og administrasjonssjef.

Berlin, 17. februar.

(NTB) Øverstkommanderende for de tyske tropper i Italien, Generalfeldmarschall Kesselring har avgitt følgende erklæring i forbindelse med det barbariske angrep [illegible] bombardement på det gamle, utvendige kloster Monte Cassino.

1) Den 15. februar, i tiden mellom kl. 9.30 og kl. 14 kastet flere bølger fiendtlige anglo-amerikanske fly taktiske bomber mot Monte Cassino-klosteret — utenfor klosteret til Benediktinerordenen. Klosteret ble fullstendig ødelagt og et stort antall av dets beboere drept, sperret inne eller skremt. Allerede den 15 januar var klosteret blitt tilført store skader av den fiendtlige artilleriild.

2) Den fiendtlige ledelse hevder at dette angrepet ble foretatt for å tilintetgjøre de tyske tropper og forsvarsanlegg som befant seg i klosteret. Ikke overfor denne påstand står jeg kategorisk fast. Da Vatikanet for noen måneder siden gjennom den tyske ambassador ved Den hellige stol retset en henvendelse til meg om ikke å trekke Cassino-klosteret inn i kamphandlingene erklærte jeg meg øyeblikkelig villig til å gå med på dette forslaget under forutsetning av at motparten viste imøtekommenhet og lot det forbud mot at tyske soldater betrådte klosteret og dets omgivelser. De troppeblive militærsjefer og øvrig innsatte spørsmålet om fullgjørelsen av dette ble stadighet overvåket at denne ordre strengt ble overholdt. Ifølge til bombardementet fant sted blir det ikke gjort bruk av tilfeldigheten — i tredjefall og helt midlertidig å bringe hæren skrøt inn i klosteret. Dertil fikk en rekke italienske flyktninger tillatelse til å søke beskyttelse i klosteret. Den dagen angrepet fant sted oppholdt flere hundre flyktninger seg der i tillit til at klosteret var helt og fullstendig uskadet hadde de oppsøkt det som asyl. For å sikre de uerstattelige kulturverdier som befant seg i klosteret ønsket i biblioteket, ble disse for alle eventuelliskjers skyld allerede for lang tid siden flyttet til Vatikanbyen av tyske tropper.

3) Påstanden om at klosteret var fullt utbygd til verdens sterkeste artilleri-sperrefortis er en uhørlig løgn som skulde tjene fiendtlig formål.

4) Også de andre påstander — at klosteret og det område som hørte til det var utbygd med andre militære anlegg som militærpostillinger observasjonsstillinger for artilleriet osv er fritt oppspinn. I virkeligheten oppholdt ikke en eneste tysk soldat seg innenfor klosteret eller kulturskatten. Ble det heller slik at forsøkene den amerikanske artilleri ildens mot klosteret den 15 januar eller livsangrepet den 15 februar ønsket noen som helst militær skade eller skjul en eneste tysk soldat. Ikke en eneste som ble rammet var de munker som ennå var til bake i klosteret og de sivile italienske flyktninger.

5) Den kjensgjerning at ikke en eneste tysk soldat oppholdt seg innenfor klosteets område blir slått fast ved den etterfølgende, skriftlige erklæring Abbeden på klosteret Monte Cassino, biskop Gregorio Diamare har erklært: Jeg bekrefter at ingen av dem som ikke befant eller befinner seg en eneste tysk soldat på klosteret Monte Cassino

Gregorio Diamare,

Vescovo Abbate di Monte Cassino (sign.)

Sjefen for Monte Cassino klosterets administrasjon, Don Nicola Clementi og den biskopelige delegerte ved bispedømmet Monte Cassinos administrasjonskontor Don Francesco Balconio, som redder seg for bombeangrepet den 15. februar da hele klosteret ble ødelagt, erklærer at det hverken innenfor klosteret eller dets områdeantre tyske forsvarsanlegg, tropper eller krigsmaterieller var noen som helst art.

16. februar 1944.

Don Nicola Clementi.

Sjef for Monte Cassino-klosterets administrasjon.

Don Francesco Sulconio,

Biskopelig delegert ved bispedømmet Monte Cassinos administrasjonskontor (sign.)

6) Etter at klosteranleggene nå er tilintetgjort er det en militær selvfølge at Monte Cassino-klosteret er trukket inn i de tyske forsvarsanlegg.

7) Den perelige russiske Czaral Gandolfo, som likeledes ble angrepet av anglo-amerikanske fly og alvorlig beskadiget, hvorved over 500 personer, deriblant 16 klostersøstre ble drept, har aldri tjent som forlegningsted for tyske tropper. Man har ett særlig sånt på dette område skriftelige vitnesbyrd.

8) Som ansvarlig øverstkommanderende i Italia slår jeg derfor fastt En kulturlys amerikansk soldatbande har i raseri, uten noen som helst mening, ødelagt et av Italias mest dyrebare minnesmerker og drept sivile italienske flyktninger — kvinner og barn, mødre og mitraljøser. Man har dermed fått et nytt bevis på at de anglo-amerikanske og bolsjevistiske krigføring ikke har noe annet mål enn å tilintetgjøre de ærverdige vitner på europeisk kultur. Jeg kan bare gå uttrykk for min dypeste hvast for den kyniske ignorering og de skamløse erklæringer hvormed den anglo-amerikanske ledelse skyver skylden for det passerte over på meg og mine soldater.

Generalfeldmarschall Kesselring (sign.)

„Hadde de villet, kunde de ha spart Monte Cassino-klostret."

Pave Pius første ord da han fikk melding om bombingen.

Fra Pius Fritt Korrespondent

Roma, 17. februar.

De første ordene paven Pius XII gjorde etter han var blitt underrettet om den forestilige ødeleggelse av Monte Cassino-klosteret var:

«Om de hadde villet, kunde Monte Cassino ha blitt spart. Det kreedes bare litt godvilje og respekt, skal for min person vare for den katolske verden.»

Disse ord henvendte paven med stor bitterhet til en audiensing, som ville nøm [illegible] i Vatikanet. Ingen annen [illegible] hadde paven — eller hva det [illegible] — gitt uttrykk for klosteret om at det berømte klosteres 1500 år gamle historie [illegible] av klosteret er et hardt slag for paven

Pius personlig, idet han som monsignore og senere som kardinal verten, hvorved er tilbrakte mesen aker i Monte Cassino-klosteret

De Forente Staters chargé d'affaires ved Vatikanet, Tittman, fant reaksjonen i Vatikankretser mot tilintetgjørelsen av Benediktinerordenens vugge på stærk, så han måtte bevare saken de han i gir hadde den vanlige tjenesteindelene hos kardinalsekretær Maglione. Tittman erklærte at klosteret je kunde bygges opp igjen.

(Forts side 2.)

Blendingstiden

for Oslo og Akershus inftverkrets er satt til i morgen fra kl. 17.41 til kl. 7.26.